

■ Kamandar EYVAZLI

25 iyul 2015

WWW.KASPI.AZ

ALLAHA MƏKTUB

Bir sənə borcluyam həyatım üçün
Doğuldum, böyüdüm, yaşa dolmuşam.
Ayları-illəri arxada qoyub
Mən də yaşıdlarla yaşid olmuşam.

Qalıb körpəliyim Kəpənəkçidə,
Bir də qoca anam atamdan ayrı.
Nə qədər arzular-qayğı içində
Ümidlə yollandım şəhərə sarı.

O vaxtdan çox yerdə, çox səfərdə mən
Yağışda, tufanda, çəndə olmuşam.
Yaxınımı?
Uzaqımı?

Hər xəbərdə mən
Çalışıb qabaqda, öndə olmuşam.

Bu həvəs deyildi, ötəri-yalan,
Kökünü gəzirdim elmin, biliyin.
Birinci il idi, yetim qalandan
Dadını görmədim tələbəliyin.

Çəkdiyim əziyyət versə də barı
Yazıb-yaratmaqdan doymurdum yenə.
O haylı-haraylı Laçın dağları
Bir müəllim ömrünü yaşatdı mənə.

Gör hardan haraya gətirdi yollar,
Enişlər-yoxuşlar çıxdı qarşıma.
Ələndi ömrümə əlli beş bahar,
O qədər ilin də qarı başıma.

Vəzifə, kreslo, katibə, maşın...
Dədəmdə-babamda olmayıb bunlar.
Mən gördüm, yarıda olanda yaşım,
Gördüm... vəzifənin nə ləzzəti var.

Amma dəyişmədim, amma dönmədim,
Məqsədim bir oldu, sözüm sağ oldu.
Gündə min sifətə, dona girmədim,
Alnım açıq oldu, üzüm ağ oldu.

Həyatdı, nə deyim, ölüm-itim var,
Yaxşını saxladım iki çiynimdə.
Qohumda-qonşuda neçə yetim var
Özü evimdəydi, yükü çiynimdə.

Gözlərim qalmadı dünya malında,
Pisləyən oldu da xasiyyətimi.
Hər axşam düşəndə, səhər olanda,
Çalışıb yaşadım son günüm kimi.

Paxıllıq, xəyanət yad oldu mənə,
Var-dövlət gəzmədim, pul axtarmadım.
Yaltağın sözünü dedim üzünə,
Qarşımda baş əyən qul axtarmadım.

Arzu nə,
İstək nə,
Qismət nə imiş,
Fürsət bir quş kimi uçdu əlimdən.
Sevgi nə,
Hörmət nə,
Həsret nə imiş,
Bunları gec bilib, gec anladım mən.

Yaxşı vaxtlarımda yanımda olan

Olmadı mənimlə hər an, həmişə.
Peşmanam birinə vuruldugumdan,
Peşmanam birini götürdüm işə...

Sagdan döşədilər, soldan vurdular,
Sındırmaq asanımı, sınmayan kəsi?
Hiylə işlədənə tələ quranlar
Elə yarışdırlar... sanki yazılır
Sonuncu xeyirlə-şər əfsanəsi.

Birini tanıdım, harından-harın,
Biriylə işlədim-dünənki uşaq.
Torpağı demirəm, hələ nəsildən
Bir yerə bu qədər yığışanların
Bu xalqa görəsən xeyri ya ziyanı-
Hansı olacaq?

Çörək istəyəne çörək vermişəm,
Bir pislik gəlməyib mənim əlimdən.
Böyüyə-küçiyə hörmət etmişəm,
Sayılan adamlar çıxıb nəslimdən.

Aranım-yaylagım, bulagım-çayım,
Təmiz sudan içdim, havadan uddum.
Xoş keçib hər gələn payızım-yayım,
Bütün fəsilləri mən kənddə oldum.

Qışın da öz yeri, gözəlliyi var,
Hər yanvar keçirdi bir bayrım kimi.
Anamı yoxlayıb bu günlər həm də,
Ziyarət etmişəm ata evimi.

Bu mənim həyatım, mənim taleyim,
Allahım, bu ömrü sən verdin mənə.
Ürəyim döyəndə... onu da deyim
Gedib baş çəkmişəm hansı ay olsa
Bütün dogmaların dogma qəbrinə.

Baxıb işlərimə göz qoyan olub,
Sözümün üstünə söz qoyan olub,
Deyiblər: imkandı, arxada qalma,
Dinləyib,
Eşidib səbrlə, amma,
Adını hamıdan ucada bilib,
Qəlbimdə bir Səni duyub, eşitdim,
Bu günə mən Sənin nurlu adınla,
Gözümün tutduğu bir yolnan geldim.

Gəldim,
Neçə imtahan verib,
Sınaqdan keçib gəldim.
Toy-nişanda oynayıb,
Qovğadan keçib gəldim.

Külü göyə sovruan,
Xəmiri küt yağrulan,
Mənəm yanıb-qovrulan
Alovdan keçib gəldim.

Yetimi aglar görüb,
Saralan bağlar görüb,
Təpələr-dağlar görüb,
Dumandan keçib gəldim.

Sınıq ömür yaşadım,
Qırıq ömür yaşadım,
Qonaq ömür yaşadım,
Zamandan keçib gəldim.

Çıxan çıxıb əlimdən,
Gedən gedibdi məndən.

Kitab, dəftər, qələmdən,
Varaqdan keçib gəldim.

Yük çiynimdə-- daş kimi,
Qar başımda—qış kimi,
Gözdən axan yaş kimi
Yanaqdan keçib gəldim.

Gündən-aydan addayıb,
Qışdan-yaydan addayıb,
Sudan-çaydan addayıb,
Qayadan keçib gəldim.

Göz açılmır yatalı,
Bəxt yerimir batalı,
Əmi, dayı, atalı,
Dünyadan keçib gəldim.

Qoysan tərəziyə tərəzi çəkməz,
Qəm adlı yükümün daşı ağırdı.
Duymayan anlamaz, görməyən bilməz,
Qurusu quruyub, yaşı ağırdı.

Getdiyim hər cığır qara naxışlı,
Yağırsan yoluma qar a naxışlı.
Ömrümün baharı leysan yağışlı,
Şaxtadan buz tutan qışı ağırdı.

Neylədim zamanla verib əl-ələ
Ürəkdən sevinib gülmədim hələ.
Dünya neçə gündü, bilmirəm lələ,
Mənə bu günlərin beşi ağırdı.

Dağlar dağ yerindədi,
Bağlar bağ yerindədi,
Sağlar sağ yerindədi,
Hayıf, gedənə, hayıf.

Çay elə həmin çaydı,
Yay elə həmin yaydı,
Ay elə həmin aydı,
Hayıf, gedənə, hayıf.

Güllər-çiçəklər gözəl,
Zərif ləçəklər gözəl,
Gözəl-göycəklər gözəl,
Hayıf, gedənə, hayıf.

Kəndir izi əlimdə,
Şələsi var belimdə.
Qalan qalır zülümdə,
Hayıf, gedənə, hayıf.

Nə verdin yaşadım, nə verdin çəkdim,
Alışdım əzaba, əziyyətlərə.
Kotan da sürüdüm, torpaq da əkdim,
Peşiman deyiləm belə bir ömrə.

İzimi itirən yağışlar oldu,
Əlli beş yaşı da Sən verdin mənə.
Canımı üşüdən baxışlar oldu,
Yolumda daşı da Sən verdin mənə.

Baxıram, bulanıb dupduru çaylar,
Qarşımda son döngə dayanır indi.
Quruyan çeşmələr, ölən bulaqlar,
Mənim gözlərimdə qaynayır indi.

Yamanca dəyişib halım-əhvalım,
Qorxuram hər adi əsən küləkdən.
Qurtarar istəyim, bitər sualım,
Ruhum ayrılanda candan-bədəndən.

Bu günmü?
Sabahmı?
Onu bilmirəm,
Hələ yaşayıram qayğılarla mən.
Fikrimi yazmayıb həmişə qələm,
Həmişə gülməyib üzüm sevincdən.

Budur qaradan da qara taleyim...
Səndən gizlin deyil, Allahım, yenə
Qoy məni yandıran ocaqdan deyim,
Arxadan vurulan bıçaqdan deyim—
Vermisən ailə, vermisən uşaq,
Vermisən ev-eşik... bax buna görə
Şükürlər söyləyib hər zaman sənə
Sakit yaşayırdım bu günə kimi.
Amma dözmürəm,
Açım qəlbimi—
Atamın, əməmin ayrılığına...
Bir də bu dünyadan nakam köç edən
Dayımın, bacımın tez itkisinə...
Axı necə dözümlü məni qovuran
Neçə qohumumun sinə dağına?
Əmoğlu, dayoğlu xəyanətinə...
Təleyi vermişdin, yaxşı verəydin,
Ömrümü bəzəyən naxşı verəydin,
Qəlbimi oxşayan baxşı verəydin,
Verəydin, hər şeyi yaxşı verəydin!

İyun, 2015.

POEZİYA

20